

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. Ř., bytem P., t.č. P.,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 5.2.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 14.1.2019
č.j..... o invalidní důchod,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné

správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 14.1.2019.

2. **Včasnou žalobou ze dne 5.2.2019 a následně doplněnou podáním doručeným dne 19.2.2019 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 14.1.2019 č.j....., protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho byl neúplně posouzen jeho zdravotní stav, který stručně popsal. Požadoval nové posouzení odbornými lékaři – specialisty a vypracování nových posudků a požadoval přiznání invalidního důchodu z důvodů dlouhodobého zdravotního omezení. (K doplnění žaloby připojil kopii napadeného rozhodnutí.)**
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 14.1.2019 č.j..... žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j..... ze dne 15.10.2018, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 3.10.2018 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 15%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 14.1.2019 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 8.1.2019 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-40%; žalobci byla přiznána dolní hranice 20% při zohlednění hypertenze, diabetes a psychického postižení a míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.**
4. **Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 3.10.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 8.1.2019 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 15% dle lékaře OSSZ a o 20% dle lékaře ČSSZ, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle lékaře OSSZ zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla zvýšena o 5% na celkových 15%. Naproti tomu lékař ČSSZ hodnotil zdravotní postižení žalobce také dle kapitoly IX, odd. A, ale nikoli dle písm. a), ale dle písm. b), a to 20%.**
5. **Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 25.3.2019 uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 14.1.2019 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 14.1.2019 bylo žalobci doručeno dne 16.1.2019.**

6. V podání doručeném soudu dne 9.4.2019 žalobce požadoval komplexní vyšetření odbornými lékaři, neboť rozhodnutí ČSSZ se opírá o posudky vypracované zdr. str. Věznice Plzeň a on se cítí vážně nemocen; ve věznici je vedený ve zdr. zařazení D-x, což je pro pracovní stav nezařaditelný do zaměstnání.
7. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště v Plzni** v prodloužené lhůtě **vypracovala** po jednání konaném dne **28.5.2019 posudek** za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, když jednání nebyl přítomen žalobce. V závěru posudku komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce jako lékař v námitkovém řízení dle **kapitoly IX, oddílu A, položky 1b) přílohy vyhlášky** a míru poklesu pracovní schopnosti 20%, kterou ve smyslu § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 citované vyhlášky nezměnila. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace internisty při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou je ischemická choroba srdeční, stav po non Q M spodní stěny 13.11. 2016, stav po implantaci 2 konvenčních stentů ACD a Rcx, zátěžové EKG negativní; dále hypertenzní choroba III. a diabetes mellitus 2. typu na PAD dobře kompenzovaný. Dále komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město, ale je v souladu s posudkovým hodnocením námitkového řízení, když u žalobce se jedná o lehký pokles výkonnosti, NYHA II, tolerovaná zátěž 1- 2W/kg, METS 5-7, V02 max. 16-20, lehká systolická dysfunkce levé komory, EF 0,35-0,50, lehká diastolická dysfunkce levé komory, BNP, NT proBNT(b) lehce zvýšené. Závěrem komise uvedla, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, dále práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve vynuceném tempu, je schopen lehké práce. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)
8. **Ústního jednání** u zdejšího soudu dne 11.7.2019 se žalobce nezúčastnil a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, neboť panu žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl invalidní.
9. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 - (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

10. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle **§ 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.
11. Dále soud podotýká, že od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.
12. Podle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
13. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být přiznána invalidita pro jím popsané zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Rovněž je nezbytné připomenout, že pro soud je v tomto řízení rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 14.1.2019, a ke zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nelze přihlídnout. Soud ještě poznamenává, že v celém řízení byl posudkovými lékaři i komisí hodnocen celkový zdravotní stav žalobce na základě lékařských zpráv vyhotovených odbornými lékaři nikoli pouze zdravotním střediskem ve Věznici Plzeň. Změny a zhoršení zdravotního stavu žalobce mohou být zhodnoceny pouze v novém řízení na základě nové žádosti, kterou je třeba podat u příslušné OSSZ.
14. Přiznání invalidity totiž není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání či na zařazení do určité zdravotní skupiny ohledně možnosti zařazení (žalobce) do zaměstnání v rámci výkonu trestu odnětí svobody apod. Soud také připomíná, že posudkoví lékaři i komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující však je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení, které je pak posuzováno dle platné právní úpravy, tj. dle shora citované vyhlášky a její přílohy. Je-li pojištěnec uznán invalidním, pro výplatu invalidního důchodu musí splňovat i další podmínku a to potřebnou dobu pojištění, jak uvedeno shora.

15. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 14.1.2019 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 28.5.2019 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy (např. z kardiologie, psychologického a psychiatrického vyšetření) z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Je však pochopitelné, že nabídka pracovního zařazení pro osoby ve výkonu trestu odnětí svobody je výrazně omezena i s ohledem na možnosti předmětné věznice. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 15.10.2018, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 20% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.
16. Žalobce neprokázal, že je invalidní, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, není invalidní ani pro invaliditu prvního stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 20%, nikoli nezbytných minimálně 35%. Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 14.1.2019 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 15.10.2018.
17. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 11. července 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.